

Häggsjöns Varjehanda

Årgång 8 Nummer 7

Häggsjöns Intresse och Fiskeförening

Juni 2005

Medarbetare i detta nummer:

- Bibie M Chronwall
- Ingemar Isaksson
- Barbro Westerholm
- Gunhild Westerholm
- Christer Nordieng
- Kurt Eriksson
- Nils-Erik Westerholm

I det här numret:

Kallelse till årsmöte, dagordning o verksamhetsberättelse	2
Sommargästernas lov	3
Kustlandsvägen	4, 5, 6, 7
Årsmötet 2004	7
Schönning	8, 9
Svenskare än svensk	10, 11, 12
Senaste nytt om Järnvägens mötesplats	13
Kalendarium Mat- o Baksidan Häggsjöloppan	14
Lokala Krysset 4	15

Surströmmingsfesten 2004

Sommarens höjdpunkt 2004 blev en välbesökt och bejublad surströmmingsfest.

Efter oroväckande få anmälda den sista anmälningdagen blev det till sist så fullt att festkommittén var tvungen att sätta stopp när inga fler bord gick att klämma in på logen. Vi räknade till 69 sittande.

Kvällen var en av de vackraste under sommaren 2004, Anders Lindkvist med kompis spelade inbjudande när alla bänkade sig, och underhållningen blev inte mindre professionell när Martin Westerholm, May-Gun Näslund och deltagare från Härnösandsrevyn senare intog scenen. Folk skrattade så att de kiknade och höll på att ramla av stolarna.

Och Oskars strömming var som vanligt god. Ja t.o.m. den bästa strömming man någonsin ätit, sa en deltagare.

Kvällens lotterier innehöll många fina vinster och högvinsten, en gnistrande briljant, gick till Nils-Erik Westerholm.

I övrigt i detta nummer:

- Läs om **Gårdfarihandlare o luffare** på sidan 4...
- Läs om **fint folk och societetstiden** vid Häggsjön på sid 8...
- Läs om **Sverigeminnet och rötter** till hembygden på sid 10...
- Läs om **nostalgi från barndomens somrar** på sidan 3...
- och naturligtvis skall ni laga till både **Ingemar Isaksson fläskgryta** och **Christers goda sillrecept**.

Båda är testade av redaktionen och smakar ypperligt.

Chefredaktören/utgivaren har ordet

Så var det då dags igen för vårt sjunde nummer under åtta år.

Som vanligt kommer man igång sent, det är ju nästan alltid oändligt långt till den efterlängade midsommaren tycker man. Men hej vad man bedrar sig, tiden fullkomligt rusar fram och det gäller att se över vilket material man har, efterlysa mer om det behövs, ta reda på fakta för det bör ju helst inte vara fel när det kommer i tryck. Sedan börjar pusslandet med spalter och millimetrar och som vanligt är det aningens för myck-

et för 16 sidor men samtidigt kanske för lite för två sidor till (ett blad).

Nu är tidningen dock här och det känns mycket trevligt med massor med läsningen om Häggsjö från förr.

Naturligtvis finns det en sida om järnvägen där byggstart nu börjar närma sig. Det vi inte sagt något om men som kommer att bli verklighet under hösten och nästa år är byggandet av mitt-räcken, viltstängsel och deras påverkan på ut- och tillfarter till Häggsjö.

Vi är även mycket glad över att den otroligt pigge 93-åringen Ingemar Isakson på Näset ville bidra med sitt goda och lättlagade recept (se sidan 14).

Vi ses på årsmötet.

/Qrt

Kolla gärna in www.qrt.se och Studiecirkeln om Häggsjö's historia på www.qrt.se/haggdancer

Kallelse till årsmöte den 24 juli 2005 kl 11:30 på Storholmen

Packa picknickkorgen och tag gärna med något att sitta på då vi ses på Storholmen.

De som ej kommer med egen båt, hämtas kl. 11:00 med flotte vid Gunnel W:s brygga.

Förslag till dagordning för Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförenings årsmöte på Storholmen den 24/7 2005

- 1 Mötets öppnande
- 2 Godkännande av kallelsen
- 3 Godkännande av dagordningen
- 4 Val av mötesordförande, sekreterare samt 2 justeringsmän
- 5 Verksamhetsberättelse
- 6 Revisionsberättelse
- 7 Ansvarsfrihet för det gångna året
- 8 Val av 2 styrelseledamöter för en tid av 2 år där Gunnar Forssén och May-Gun Näslund står i tur att avgå.
- 9 Val av 2 styrelsesuppleanter för en tid av 1 år. I tur att avgå är Edvard Eriksson och Hans Rosenkvist
- 10 Val av utgivare av Häggsjöns varjehanda för en tid av 1 år. I tur att avgå är Kurt Eriksson
- 11 Val av revisorer för 1 år. I tur att avgå är Birgit Magneland och Christer Nordieng
- 12 Val av festkommitté för 1 år. I tur att avgå är May-Gun Göransson
- 13 Val av valberedning (2 st). I tur att avgå är Anders Lindqvist och Christer Nordieng
- 14 Övriga frågor
- 15 Mötets avslutande

Välkomna till Storholmen /Gunnar Forsén

Verksamhetsberättelse 2004 – 2005

Styrelsens sammansättning under året har varit:

Ordf.: Gunnar Forssén
 Kassör: Marianne Wassberg
 Sekr: May-Gun Näslund
 Ledam: Edor Olofsson
 Kjell-Erik Näslund
 Suppl: Edvard Eriksson
 Hans Rosenkvist

Revisor: Birgit Magneland, Christer Nordieng
 Festkom: May-Gun Näslund

Medlemsantalet i föreningen har ökat genom in- och utflyttningar av både fastboende och sommargäster. Antalet medlemmar är f.n. 93 st. I vårt register har vi dock 148 personer fördelat på 93 medlemmar och resterande intressenter som får tidningen. Ytterligare medlemmar bland nykomlingar till Häggsjö's sommarstugor bör kunna värvas under den kommande sommaren.

Vår förening är verkligen vilande skrev vi i 03-04 års verksamhetsberättelse, måhända har nu föreningen vilat ut en aning och börjat att öka på aktivitetsgraden, bl.a. hålls kontinuerlig kontakt med Banverket ang. miljökonsekvenser för Häggsjön med anledning av den nya järnvägssträckningen. En uppskattad surströmmingsfest hölls 14/7 -04 på Näslunds loge med ca 70 nöjda deltagare och ny sommarfest planeras för sommaren -05.

En idé om att öka på aktivitetslistan för föreningen är att arrangera röjdag eller röjdagar i syfte att stoppa förbuskningen som blir allt mer påtaglig runt Häggsjön, som avslutning kunde en "röjarfest" i form av knytkalas eller något annat enkelt arrangerat samkväm avrunda aktivitetsdagen/dagarna.

Som i alla andra ideella sammanhang är det medlemmarnas engagemang som lägger nivån på omfattningen av aktiviteter och insatser, så än är det för tidigt att uttala sig om ett sådant arrangemang är genomförbart-något att diskutera vidare på årsmötet manne?

/Gunnar Forssén

Sommargästernas lov

Jag har alltid tyckt att Häggsjö var en fantastisk plats att växa upp på. Det fanns alltid något att hitta på oavsett årstid.

Men somrarna var ändå speciella. Då kom alla sommargästerna. Det var både de som hade egna sommarstugor, och de som "bodde på lantgård" långt innan detta blev ett kommersiellt begrepp. När vi flyttat ut till bryggstugan den otroligt varma sommaren 1955 och stora huset var städat på ett sätt som jag inte tror att man gör nu för tiden, hyrde hos oss familjen Lundmark. De hade en son som var ett par år yngre än mig, och som blev min lekkamrat. Man var ju inte så bortskämd med lekkamrater så det var skoj, men det som jag minns mest var det för mig ovanliga sätt som familjen levde på. De vaknade inte förrän fram emot nio och frukosten som bestod av choklad och smörgåsar tog de med sig på en bricka och satt och åt ute i solen! De åt något som de kallade lunch! Det var för mig första gången jag kom i kontakt med en sådan matordning, och de åt ofta "tuting", alltså filmjolk som var köpt i en liters glasflaskor, och till den flingor. Det var annat än tätmjolk med smulat tunnbröd! Middagen lagades ofta över ett litet spritkök på Storholmen medan pappa Gunnar kastade kastspö eller metade. Allt detta var jag välkommen att delta i. Alla vet ju att sommaren är den mest hektiska tiden för de som har jordbruk, så för mig föreföll det nästan konstigt att semesterfamiljen "bara" latade sig. Till råga på allt hade de bil! Och den användes ofta till badutflykter till havsbad i Åvike bruk.

Jag hade mycket skoj med Tomas, men jag tyckte han var lite fånig som var rädd för korna och inte vågade gå innanför stängslet ner till sjön själv. Denna rädsla för djur utnyttjade Anders, som bara var två år när han tyckte att han inte fick vara med oss som var lite större tillräckligt mycket. Han tog till sitt "vapen", en tam höna som han tog under armen och närmade sig Tomas och hotade honom med, om han inte fick vara med och leka.

Mot slutet av 1950-talet hade vi härliga somrar då vi ofta samlades från många sommarstugor. Det var bl a Göran o Eva Land från "Landsfogdens" (numera Anderssons torp innan Älgtjärn), Birgit (gift Forsén) o Ingemar Näslund, Leif o Rolf Näslund, Gisela Wik, Margareta Olsson, Ingrid Westerholm (brorsdotter till Gunnel Westerholm) samt vi som redan bodde på byn. Vid ett tillfälle drog vi igång ett riktigt projekt. Vi ordnade vad vi kallade ett "tivolí". Platsen var strax nedanför berget bakom vår lagård. Området avskärmades med ett staket gjort av hässjö-

stänger. Det var pilkastning, lotterier med av oss förfärdigade vinster, servering och uppträdande med en pjäs som vi skrivit ihop. Jag kommer inte ihåg hur genomförandet gick men vi som var med har många gånger dragit oss till minnes hur roligt vi hade under förberedelserna.

Min kusin Gösta var varje sommar en tid hos oss och vi fick en gång för oss att vi skulle åka till Storholmen och leva "Robinsonliv" där några dagar. Det enda vi fick ha med oss var metspö, mask, salt och tändstickor. Vi hade kul men vi gav upp lite tidigare än tänkt när menyn bara bestod av grillad mört. Överhuvudtaget var vi mycket på sjön, och så här ef-

teråt är man tacksam att allt gick bra för flytvästar hade ingen hört talas om. Vi rodde ikapp, fiskade och badade både i Häggsjön, Älgtjärn och Öjesjön.

En alltid återkommande aktivitet under somrarna var att hoppa och sova i hö. Det var innan hötorrnarnas tid, så höet var sprakande torrt och inget oväsen hördes från någon höfläkt. Vi kunde vara 10

– 12 som sov i hö under många nätter. Och allteftersom vi blev större blev sovandet i hö mer spännande än att hoppa i hö....

På Näslunds loge samlades vi under några somrar med gramofon och lärde oss dansa, eller vi tjejer tyckte nog mest att det var vi som lärde killarna dansa.

Det stämmer inte alltid att säga att "det var bättre förr", men ett är säkert, hade inga problem att tiden att gå utan vare sig sommarlovsprogram på tv, video eller dator.

/Barbro W

Kustlandsvägen, luffare, gårdfarihandlare o annat löst folk

1935 var ett ödesår för Häggsjö by. Sedan sensommaren det året fanns inte bynamnet längre på den vägkarta som visade sträckningen av riksvägen genom södra Norrlands kustland.

I århundraden hade vägen funnits på norra sidan om Häggsjön. Den började som en stig i urminnes tider där brådskande medeländen skickats med kurirer till häst från huvudstaden till mottagare både i Sverige och Finland. Vägen fick under drottning Kristinas tid status som landsväg med bestämmelser för underhåll och farbarhet stipulerat. Likaså att skjutsstationer, s.k. gästgiverier skulle finnas på lämpliga ställen.

Norrstigen, var det gamla namnet på vägen förbi Häggsjö, som sträckte sig från Uppland och norrut upp längs hela kusten och en bra bit in i Finland. Kungar med deras marskalkar och uppvaktningar har genom tiderna färdats genom Häggsjö, liksom prominenta personer som bl.a. Carl von Linné och general von Döbeln, liksom reseboksförfattaren Hülphers som blev så hänförd när han åkte genom byn och blickade ut över Häggsjön, att han tillägnade den några rader i sin reseskildring. Personligen tror jag att han då befann sig på LarsJan's-backen, när han fällde sitt omdöme.

Ungefär **1880** stod den nya vägen förbi Nynäs på södra sidan om sjön färdig. Vägen fick namnet **Kustlandsvägen**. Att den byggdes ett kvarts sekel före automobilens inträde i den svenska infrastrukturen men ändå höll en standard att den klarade både bil- och busstrafik, tycker jag vittnar om god fram-

förhållning.

Sedermera byggdes vissa avsnitt om, en del fick helt nya sträckningar, som var fallet med förbi Nynäs. Den nya sträckningen gick nu genom Högsnäs och sedan upp över Skorvhättan och i ett huj fick vår väg vid Nynäs finna sig i att bli kallad "gammvägen". Året var då 1935 på sensommaren.

Efter det, fick vägfarande inte längre bekanta sig med namn som Blanksvedjan, Nynäs, Granliden, Ansåsen och Gnistring. I stället fick de lära känna namnet Skorvhättan, som nog av en del kunde befaras vara något smittsamt. Bussbolagen skulle trafikera den gamla sträckan fram till nyåret och Vägkassan som Vägverket hette på den tiden, förband sig att motorploga vägen till vinterns slut. Därefter överlämnades skötseln till dem som bodde efter avsnittet.

Detta innebar att delen Högsnäs - Nynäs plogades med häst och var oframkomlig med bil under vinterhalvåret. Mellan Nynäs och Blanksvedjan fick vägen i stort sett växa igen, vilket gjorde att den på vårvintrarna när snön tyngde grenarna, inte var framkomlig på skidor ens en gång.

Det faktum att jag med min familj en månad före nedläggningen av vägen flyttade från Fagervik till Nynäs, sågs väl knappast av någon som en kompensation för förlusten av både bussförbindelser och allfarväg. Allra helst när man betänker att jag bara var tre år vid flytten.

Föräldrarna hade köpt ett

mindre jordbruk av ett folk som hette Sundin. Anledningen till att Sundin's avyttrade stället skall jag inte gå in på, men drygt ett år efter försäljningen bodde de kvar i en lägenhet uppe på andra våningen. Plats fanns det gott om för huset hade ursprungligen byggts för att vara ett gästgiveri. Far arbetade kvar i Fagervik i två år efter flytten till Nynäs, så mor fick sköta djur och gård under veckorna. Anledningen att vi hamnade på Nynäs när nu tillfälle gavs var naturligt. Far hade ett nära nog 100-procentigt förflutet i Häggsjö.

För mig själv var det inte alls nåt bra. Jag hade så långsamt att det går ej att beskriva. Det var stor skillnad på Fagervik och Nynäs vad det gällde lekkamrater. Här fanns inga andra spår av barnskor än mina på flera veckor ibland under vintern.

Jag har hört berättas att jag var väldigt svår på att svära när jag var liten, nånting som man kunde skylla på att jag hade umgått med barnen i Fagervik, där språkbruket var annorlunda än i Häggsjö. Tyvärr vill det sitta i än i dag att jag svär för mycket.

Hur som helst tyckte Sundin'skan som var ett rekordligt fruntimmer och barnfödd i Anundsjö, ett av Sveriges bönhustätaste områden, att det var ett alldeles förfärligt språk jag hade lagt mig till med. Hon förmanade mig å det allvarligaste: –"Hernsanje, så mycke falit va du svär pojk" sade hon. – "Fortsätt du på då där vise komma källargubben som bo oppi källa oppi skogen å ta däj i en påsa som han stoppe småpojka i som svär, å sän hä han dej dit i brunn bland de andre småpojka som inte ä snäll..." Efter det utlåtandet satt jag på

Kustlandsvägen... forts

bron och svor en hel eftermiddag ivrigt väntande på källargubben, men han kom aldrig...

Fru Sundin kapitulerade. Att göra folk av mig var omöjligt.

Men det var ju om **handlare, gårdfarihandlare, luffare, lodare** och annat löst folk jag hade tänkt berätta. Den här kategorin av folk svek inte den gamla kustlandsvägen. Skorvhättebackarna och vägdamm-
et från den ökande biltrafiken tilltalade inte de här herrarna som nu blev mina bästa vänner.

Så fort jag såg någon bjöd jag i min ensamhet in dem på kaffe, vilket uppskattades och förbryllade en del. Vanligare var ju att barn var rädda för dem. Aldrig hörde jag att någon på något sätt var otrevlig mot oss. Och jag tror nog att även mor uppskattade pratstunden med dem ibland. Ofta om det var på kvällen bad de att få ligga på logen på natten. Vi hade till och med ett täcke ute på logen som de kunde använda. Inte sällan var ved sågad och kluven i vedboden för flera dagar när mor kom ut på morgonen. Det hände till och med att någon vandringsman stannade flera dagar under skördetiden och hjälpte till. En del, särskilt gårdfarihandlarna, kom ganska regelbundet och blev nästan som vänner i familjen.

Jag minns särskilt några, som t.ex. **"Rasmus"**. Han hade alltid cykel, även om han sällan åkte på den. På pakethållare, både fram och bak, hade han två stora väskor vilka han tog med sig in och ur den ena tog han fram ett munspel som han spelade på hela tiden medan gårdsfolket gick igenom varulagret. Han gjorde endast uppehåll i spelandet för ge spekulanterna priser och dylikt.

När kriget kom med ransoneringskort och andra besvärligheter hade kroppsvikten på Rasmus börjat närma sig 150 kilo, så det var nog inte så lätt att försörja sig som vandrande försäljare. Då gick han in i en bagarstuga i Antjärn och skar av pulsådern i båda handlederna.

Han upptäcktes och överlevde men kom aldrig ut på vägarna igen.

Gustav Adolf Karlstrand, **"Alnömyggen"**, som han kallades. Man kan nog närmast definiera honom som luffare och med sitt lapska utseende var han ansedd som en fruntimmerskarl av stora mått; med specialisering på änkor. Några gånger hade han varit gift, men vandringslusten drev honom ut på vägarna igen. Bidrag till försörjningen var de trådarbeten som han utförde, ibland gåendes på sina vandringar. Inskriften Häggdångersbo blev han när han gifte sig med en hemmansägande änka i By, i Häggdångar.

Efter skilsmässan som så småningom följde, fick han husrum i socknens stuga efter Häggsjövägen, den stuga som traktens älgjägare använder som jaktstuga idag. Efter några år träffade han en änka från Ljustorp som han flyttade ihop med och blev då ett fall för Ljustorp, som på hans ålders höst placerade honom på

Strandbo i Söråker.

En vacker dag kom han åkande i taxi tillsammans med en änka, även hon boende på Strandbo, och de bjöd på tårta till eftermiddagskaffet för de hade varit till Ljustorp och gift sig.

En annan ofta sedd trafikant om somrarna var **"Stora Ström"** med damsällskap. De flesta boende efter kustlandsvägen hade nog aldrig sett en så storvuxen människa. Över två meter är en grov underskattning av längden, och grovleken var väl dimensionerad efter längden. Karl'n kunde helt enkelt klassificeras som stilig. Damsällskapet var däremot klart under medellängd, men såg för övrigt ut som fruntimmer i allmänhet.

Det omaka paret transporterade sig på varsin cykel och varken tiggde eller bedrev någon form av handel. På sin höjd kunde kvinnan någon gång komma in och be att få låna spisen. Då skar hon upp en bit amerikanskt fläsk i tärningar som hon stekte i den medhavda stekpannan. Efter att ha tillsatt mjöl och vatten stekte hon en kolosal kolbulle, som de satte sig ute i bersån och kalasade på. Att någon gång bli bjuden på mat kunde det här paret sällan räkna med, för Ström var alltför välkänd för sin fruktansvärda aptit. I så fall var det säkrast att använda stora grytan.

Han gjorde gärna trolleritrick, och ett trick som han gärna underhöll smågrabbarna med, och som hade en god inverkan på hans rykte som varande otroligt stark, var att han tog en tioöring och lade den i tumgreppet för att sedan med den andra tummen klämma den oval. Det tog åtskilliga år innan jag kom på att han förmodligen hade låtit preparera

(Forts. på sidan 6)

Kustlandsvägen... forts

några slantar på järnvägsrälsen genom att låta tåget köra över dem. I ett obehövligt ögonblick bytte han ut dem och utförde sitt trick.

En gissning från min sida är att ”**Stora Ström**” hade någon form av säsongarbete som skogsarbetare eller något liknande och spenderade sommarmånaderna genom att fri som fågeln styra kosan dit lusten förde honom.

En samma impulsernas man var ”**Lilluffar'n**”, men raka motsatsen vad det gällde storlek. Han var en vandringsman i grå, luggsliten kostym, som förmodligen en gång varit blå och tillhört en större person. Den alldeles för stora kavajen och de för stora byxorna, gav honom ett pojkkaktigt utseende trots att han säkert passerat medelåldern för länge sedan.

Försäljningen av rakblad och skosnören, tarvade inte större lagerutrymme än att det gick att få plats i fickorna. Lagret fyllde två viktiga funktioner, dels gav det honom en anledning att gå in i gårdarna, och där fanns det en möjlighet att bli bjuden på mat eller kaffe om han kom på de tider när sådant vankades. Hans lediga och slagfärdiga sätt uppskattades av de flesta. För det andra gav det små inkomster. Alltid räckte det till ett par pilsner när han passerade någon handelsbod. Det satte en liten guldkant på tillvaron och sköljde vägdammet ur strupen. Förmodligen var hans revir inte så stort, för han återkom flera gånger under sommaren.

En som inte uppenbarade sig mer än ett par tre gånger om året var ”**Lundgren med knölen**”. Lundgren var född i Karlstad, för övrigt skolkamrat med legendariske doktor Kaiser i Härnösand. Knölen, som var i storlek som ett litet getingbo, satt över ena ögat och tjänstgjorde som en anordning att

hålla den stora vidbrättade Stetsonhatten på plats. Lundgren drog alltid en kärra på två hjul, där han hade det riktiga sortimentet bestående av tyg, lakansväv och spetsar samt det vanliga krimskramset. Även ett snörliv fanns med i kollektionen, dock en aning svårsålt, för det hade enligt minnesgodar kunder hängt med i flera år.

Skulle man göra affärer med Lundgren fick man följa med ut, där han förvisade sina varor på kärran. Tur var väl det, för trots att han hade både tvålar och herrparfymen Aqua Vera bland varorna, var han nog en av de smutsigaste personer som färdats på kustlandsvägen. Små grå husdjur kunde man se promenera runt skjortkragen, och lukten var obeskrivlig.

En smärre saneringsåtgärd var alltid nödvändig efter ett besök med den obligatoriska kaffetåren.

Vår bekantskap började med att jag föll för den fina kärran som han drog, och efter en stunds samtal bjöd jag in honom på kaffe. Den här gården tillhörde annars de ställen han passerade utan att besöka. Min inbjudan tog han gladeligen emot och följde med in medan han berömde mig för vilken duktig gosse jag var. Barn hade han annars inte mycket till övers för, och det kan jag förstå för de flesta barn var livrädda för honom.

Mellan Lundgren och mig växte en ömsesidig vänskap fram. Jag följde alltid med honom en bit på vägen. Då fick jag dra kärran vilket var en stor upplevelse för mig i min ensamhet. En gång tog han fram sin Browning-pistol, som han alltid bar i bakfickan, tog ut patronerna och lät mig likt en cowboy gå och klicka på skator och andra mål efter vägkanten. För att göra det hela ännu mer spännande, tog han av sig hatten och satte den på mitt huvud. Nu var jag nog så lik Buf-

falo Bill som jag kunde bli. När jag talade om det här för mor, var det bara att följa med till sjön för att värma vatten i tvättgrytan och genomgå en noggrann tvättning med grönsåpa...

Något mer Vilda Västern blev det aldrig, men Lundgren lovade att när han inte behövde sin revolver längre, skulle jag få den.

När kristiden började 1939, försvann de flesta av gårdfarihandlarna från vägarna. Ransoneringskort inverkade negativt både på en del av deras sortiment och på möjligheten att bli inbjuden på mat och kaffe ute i gårdarna.

Men några år in på 1940-talet, en trettondagshelg i rykande snöstorm och med termometern på väg ned mot trettio grader, kom Lundgren Norrstigen över Mark mot Häggsjö. Till råga på allt hade han fått feber. Han hade rymt från ett ålderdomshem i Kramforstrakten.

Erik och Edit Näslund var de enda i Häggsjö som inte var svartlistade av honom, och dit kom han instapplande halvt medvetslös på kvällen. Ovädret varade en hel vecka, och vägen som på den tiden plogades med häst, var inte farbar annat än med skidor under en längre tid. Telefonledes meddelade man sig med ålderdomshemmet, och när isoleringen upphävdes, skjutsade Näslunds honom med häst till Högsnäs där ålderdomshemmet hämtade honom med bil. Det var Lundgrens sista visit i Häggsjö och hans vidare öden och äventyr känner jag inte till.

Och någon revolver fick jag aldrig...

En som däremot inte lät sig påverkas av världskrig och ransoneringsringstider var ”**Skåpgubben**”. Men så var hans sortiment ej heller på något vis påverkat av de rådande förhållandena. De artiklar han saluförde, bestod till stor del av målade glastavlor

Kustlandsvägen... forts

med religiösa motiv, en parad-handdukhållare med ordet "God Morgon" sirligt målat på spegelglas var storsäljaren.

Men även symaskinsdelar och mycket annat smått och gott fanns i det stora träskåp som han bar på sin rygg.

Sin fasta punkt i tillvaron hade han i Huggning i Älandsbro, där han hyrde en bagarstuga. Där vilade han upp sig mellan sina ibland månadslånga försäljningsturnéer. Dorotea och Vilhelmina var liksom Bollnäs och Ljusdal återkommande mål för hans vandringar som sträckte sig över alla årstider. Under sina uppladdningsperioder i Huggning läste han mycket i sina bokverk som han under årens lopp samlat på sig.

I övrigt förde han ett mycket spartanskt liv. Till exempel köpte han billigt eller fick skämt och dåligt kött som han hängde ut i Huggningsån där det fick spolas i vattnet några dagar. Sedan tillagade han köttet och mådde bra. Lite mögel ansåg han nästan som hälsokost, och tyckte

sig få det bekräftat när penicillinet uppfanns. Kläderna höll han rena och lappade dem omsorgsfullt om så erfordrades.

En annan vana han hade ända sedan pojkkåren, var att han förde dagbok.

Varje dag anförtrodde han sig åt sin anteckningsbok som samtidigt var en kassabok, där han redovisade både debet o kredit. Han talade om hur dagen förflutit liksom att han betygsatte de personer han träffat. Hade han gått in i en stuga och bett att få köpa en smörgås och ett glas mjölk, och vederbörande dristat sig till att ta betalt, blev följden att densamme fick ett omnämnande i dagboken som ingalunda var hedrande. Nästan varje sida var kryddad med någon liten vers ofta med religiöst innehåll.

På sin ålders höst inledde han ett vänskapsförhållande med sjömansprästen Åkerstedt i Härnösand, som fick till följd att han först skänkte sin värdefulla boksamling till Sjömansvården, och sedermera också testamenterade sin kvarlåtenskap. Det visade sig

efter hans död att han efterlämnade en ansevärd förmögenhet i pengar. Åkerstedt lät sedan samla ihop alla dagböcker i det träskåp som givit Skåpgubben hans namn, för att sedan förvara det på Landsarkivet i Härnösand.

Jag kan rekommendera den som vill följa ett levnadsöde dag för dag från slutet av 1800-talet till mitten på 1900-talet, från vaggan till graven skulle man kunna säga. Besök Landsarkivet i Härnösand och be att de tar fram **träskåpet** med dess unika innehåll!

Risken finns dock att man blir så fascinerad av att läsa dagböckerna att man måste spendera ytterligare några dagar på arkivet.

Ja, här har jag försökt presentera en del av Kustlandsvägen och några av dess användare som faktiskt betytt en hel del för mig under min tidiga uppväxt. Möjligen har även jag betytt en del för några av dem. Frid över deras minne!

Årsmötet 2004 hos Forsén's

Regnet det bara öste ner.....

Årsmötet på Storholmen regnade bort för andra gången under de senaste 10 åren. Lätt panik utbröt vid 10-tiden och vi fick göra skyltar och sätt upp ute på holmen samt vid Gunnels brygga och korsvägarna och ringa en del telefonsamtal för att styra om besökarna. Reträtten blev stugvärmen hemma hos Birgit o Gunnar Forsén.

Trots regnet dök 41 tappra medlemmar upp och det blev trångt men trevligt. Birgit och Gunnars stuga har ju ett utseende lite utöver många andra sommarstugor. Vi fick en intressant återblick av hur Birgits pappa byggt och byggt ut. Han var en stor konstnär och många finurliga detaljer och John Bauer-inspirerade målningar direkt på träväggarna finns kvar och bevaras och underhålls av Birgit o Gunnar.

Schönning

Det sista tillskottet av namn på platser och vikar runt Häggsjön är Häggsjövik. Ett vackert namn på en vacker vik. Förmodligen skulle namnet varit otänkbart för ett femtiotal år sedan för då var det allenarådande namnet på själva sjön Häggsjösjön, och eftersom viken ju faktiskt ligger inom Antjärns bys domäner är namnet en aning missvisande.

Namnet på viken i folkmun var då för den äldre befolkningen Horn's vika. Horn det var en sjöman som korsat de sju haven som fartygskock, men haft sin fasta punkt på jorden liksom sin familj på det lilla torpet på den östra sidan av viken. Järnvägen förstörde på 1920-talet läget för jordbruket, så han lät bygga nytt boningshus med sammanbyggd ladugård på andra sidan torpet. De byggnaderna är idag rivna, medan den ursprungliga gården står kvar vid viken. För övrigt var han mormorsfar till Maritza Horn, vissångerskan som de flesta känner igen från radio och tv på 1980- och 1990-talet, där hon tjugat oss med sin speciella röst.

För de något yngre runt sjön var namnet på viken Schönning vika. Familjen Schönning hade sitt herresäte på den nordvästra sidan av viken, och bestod av konsul Isidor Schönning, hustrun Hulda Springert, deras två döttrar och en son. Familjen uppfyllde alla dåtidens krav på att kallas herrskap, vilket helt och fast vuxit in i den övriga befolkningens medvetande. Sin utkomst hade de till största delen från varu-

huset inne i Härnösand, "Hulda Springerts vävnads- och triksåf-fär". Varuhuset var inrymt i det fashionabla Springertska huset i korsningen Köpmangatan/Nybrogatan. I huset som inköpts av legendariska David Arend Versteeg fanns även bank, två frisörsalonger och ytterligare någon affär. Även familjen Schönning paradvåning låg där.

Lantstället vid Häggsjön inköptes 1916 av EG Lundström. 1917 förvärvades en mindre grannfastighet som slogs samman med den förstnämnda. En stor anledning till att Schönning förvärvade den här jordbruksfastigheten som han fortsättningsvis drev med hjälp av pigor och drängar, var nog den bittra erfarenheten från första världskriget då även societeten fick känna av livsmedelsbristen. Ägg och kött var varor som inte ens "svarta börsen" kunde skaffa fram. För att förvandla lantbruket till en ståndsmässig lantegendom skyddes inga medel.

Byggnationerna växte upp som svampar ur jorden. Mangårdsbyggnaden utökades med en stor inbyggd punschveranda. Ladugård och loge renoverades, lusthus och dansbana byggdes, ett kinainspirerat båthus med brygga byggdes, en stor iskällare som skulle täcka både stadsvåningens och lanthushållets behov byggdes. Vattenbrunnen överbyggdes på ett sätt som inspirerats av både domkyrkan och rådhuset. På höga pelare vilade det volmade taket, ett staket i brösthöjd runtomkring fullbordade den originella vattenbrunnen. En snarlik variant fast

mycket mindre låg nere vid ladugårdsbygget. I den hängde en vällingklocka som talade om för alla runt sjön när Schönning intog sina måltider eller drack sitt kaffe. Garage, drängstuga och potatiskällare var av en vanligare typ. Ryggåsstuga och jaktlott, vilka även de fanns i utkanten av den ansamling av byggnationer som i folkmun kort och gott nämndes Schönning.

Ibland avhölls fester för inbjudna från den fina världen som fick de omkringboende att tänka på svenska gods och herresätens liv och leverne. Vid sådana tillfällen förstärktes betjäningen av husfru och jungfru från stadsvåningen. Var det på hösten kunde det hända att männen samlades i jaktstugan för en varm toddy, iklädd gröna lodenkläder. Det var alltid noga att vara rätt klädd för den aktivitet som skulle idkas. Var det så att några ville ut med den stora vita motorbåten med inombordsmotor var man klädd i blå kavaj och ljusa flanelbyxor. En del av herrarna kom nog inte längre än till jaktstugan, där en eld i öppna spisen värmdes skönt. Naturligtvis bidrog även toddyn till trevnaden. Damerna i sin tur samlades i lusthuset med ett glas sherry för att ventilera åsikter om mode och sådant som värddinnan höll sig informerad om långt före innan det kom till Härnösand av resande affärsbekanta.

Ungdomen höll sig gärna på dansbanan nära grammofonen för att lära turer i de nya modedanserna så att de skulle kunna bräcka den övriga socie-

(Forts. på sidan 9)

Schönning... forts

teten när de stora balerna skulle gå av stapeln på S:t Petri Logen.

På aftonen när männen återkom från jakten spelades utomhusspel som kriket och badminton. Männens jaktture kunde säkert vara givande. Skogspartiet mot Mark var en av de bästa markerna vad det gäller fågel i området Några gränser för jaktområden behövde jägarna inte bry sig om när Schönning bjöd på jakt. Däremot hade han själv en skylt nere vid vägen i storlek och omfång överträffande den som tillkännagav varuhusets läge inne i staden. Texten lød: "Privat område – Tillträde förbjudet – Överträdelse beivras". På en mindre skylt i anslutning till den stora fanns en skylt där det stod: "Varning för hunden". Hunden som det varnades för var en schäfer som Schönning hade låtit skola och utbilda i Tyskland eftersom det inte på den tiden fanns någon skola i Sverige som uppfyllde de krav som han ställde. Resultatet var enligt de som sett hunden i arbete fantastiskt.

Schönning och familjen trivdes väldigt bra på sitt lantställe, för praktiskt taget hela sommaren tillbringade de där. Soliga dagar på sommaren kunde man se honom på sjön i sin stora vita motorbåt med flickorna sittande i fören med sina stora solhattar. Efter en tur runt sjön kunde han sätta iland

flickorna på någon ö, där de bredde ut en filt och dukade upp saft och bullar. Själv ankrade han på något grund för att meta abborre. I slutet av 1930-talet slutade Schönning med djurhållning på sitt lantställe. Jorden brukades av en torpare i Blanksvedjan som hette Selstedt. När kriget kom och bensinen ransonerades fick Schönning liksom alla andra privatpersoner ställa in sin bil. För att komma in till staden och tillbaka hämtade varje morgon Selstedt honom med sin häst, men med Schönning landå, ett elegant ekipage med uppfällbar sufflett. För att vidarebefordra honom till järnvägsanhalten i Antjärn. På samma sätt hämtades han vid Kammartjärnsvägen om aftonen. Ibland var någon av döttrarna med men för det mesta var han ensam. Tiderna förändrades på mer än ett sätt under kristiden.

Ransoneringen med kort på det allra mesta inverkade inte gynnsamt på Schönning affärer. Att han var vicekonsul för både Danmark och Island var mycket hedrande men gav inga kontanter. Samma sak var det med den hedersamma titel som staden förlänade honom. Han var nämligen förste vice brandchef. Med den titeln följde en väldigt flott uniform som skulle fått vilken operettcharmör som helst att bli grön av avundsjuka. Den passade utmärkt när han

någon gång flanerade på stadens gator och torg.

På 1950-talet köpte en bankman som skötte Schönning affärer Antjärn 2:26 som var beteckningen på det Schönning ska imperiet. Efter några år köpte en annan bankman fastigheten för att sedan i sin tur sälja det till en byggmästare som omdanade det till ett sommarstugeområde, vilket har skötts på ett fördömligt sätt. Åkerjorden har visserligen blivit lite vildvuxen, men exploateringen har varit försiktig, så att någon stor ökning av trycket på omgivningen har aldrig märkts. Halva det avsedda tomtområdet har aldrig tagits i anspråk. Det Springertska trähuset i kvarteret Köpmannen i Härnösand med Hulda Springerts garn- och trikå, revs 1972, men har ersatts av ett stenhus rymmande Skandinaviska banken och ett flertal affärer.

Helt intakt från den Schönning ska imperiet är nog bara den äldsta byggnaden på lantegendomen, den sk ryggåsstugan. Men även jaktlottet är välbevarat, fast en aning tillbyggt. Likaså drängstugan som fått en liten ansiktslyftning. Alla står nu på avstyckade tomter och minner om tider som varit men som knappast kommer igen.

/NEW

Sommargudstjänst i Häggsjö

på Kinnekulle hos

Ingelill o Rolf Westerlund

den 7 augusti 2005 kl. 14:00

Officiant: Lindha Ambjörnsdotter

Svenskare än svensk

- mitt hjärta i Häggsjö

Bibie M Chronwall, med sommarstuga vid Häggsjön och vår mest avlägsna prenumerant på tidningen, berättar nu hur det är att vara svensk i Missouri, USA

Det är så väl sagt att utlands-svenskar är svenskare än hemmasvenskarna. Det verkar som om dragkraften från ”..stenarna där barn jag lekt...” ökar med avståndet. Hur balanserar man då hembygdens dragningskraft? Jo, man tar med sig några ”stenar” och många minnen.

Mina stenar är väl förankrade i Häggsjö, det var där jag växte upp, det var där jag fick fullt utlopp för mitt naturintresse. Andra vattnar föräldrarnas gravar, jag rottrycker på mammas äng för att hålla den öppen så länge jag orkar och Stephen, min man, bättrar på stugan som började planeras 1950.

Med den tidens mått var den rätt välutrustad, nuförtiden har vi blivit vana vid mer bekvämlighet och det finns så mycket att välja på. Att ha möjligheten att återvända till Häggsjö åtminstone en gång om året har blivit mycket betydelsefullt i våra liv. Men jag måste tillstå, jag söker mest det Sverige jag minns, landskapet, naturen, vänner och släktingar. Även om jag läser Nordstjernen, invandrartidningen i USA, så skummar jag bara de politiska artiklarna och ignorerar allt om Allsvenskan.

Istället har jag blivit mycket mer intresserad av svensk historia, men kanske det har att göra med min egen ålder också. Kunskapen om Sverige växlar från folk som blandar ihop Sverige och Schweiz till en kollega som bad mig hjälpa till med en föreläsning om svensk

musik på 1700-talet. På hans program står Joseph Martin Kraus, ”den svenske Mozart”, som jag inte alls kommer ihåg och så förstås Bellman. Mitt bakgrunds bidrag blir att tala om Linnaeus, snart aktuell genom 300-års jubileet av hans födelse. Jag kommer att smyga in något om lärjungen Kalm också, han som for till Amerika och skrev en resedagbok. Här i mellanvästern vet få om ”Nya Sverige”, så även om det svenska kolonialväldet var sedan länge avslutat, måste jag försöka få in det i något sammanhang.

ner svensk litteratur? Ett antal svenska böcker har blivit översatta, men jag möter sällan någon här som har läst något av en svensk författare. Jag slog ett slag för Selma Lagerlöf i ett litet anförande jag höll för några studenter. Jag läste ett stycke ur Gösta Berlings Saga på svenska och sedan i engelsk översättning. Inget gott val, så mycket av must och färg i språket gick förlorat att det var inte mycket Selma kvar. Jag använde också ”På svenska!”, ett häfte för studier av svenska som främmande språk för att förklara en del

Jag försöker hänga med litet i svensk litteratur. När jag är i Sverige rådgör jag med vänner eller går helt enkelt in på bokhandeln och frågar ”vad läser man just nu”? Men mycket blir det att jag läser om böcker jag läst förut. Läser amerika-

vanligheter och egenheter i svenskan; mycket intressant att se sitt eget språk behandlas på nybörjarnivå.

Medan mamma levde telefonerade jag varje lördag morgon. Nu har jag färre tillfällen att

Svenskare än svensk... forts

tala svenska, men jag ringer då och då till vänner och släktingar. Men så har jag "svenskorna", födda och upp-vuxna i Sverige. Vi är tio, träffas en gång i månaden, äter middag och pratar, pratar, pratar. Vi låter inte som Anita Ekberg. Barbro, som har bott i Kansas City i 50 år, talar fortfarande västgötska! Ibland blandas det in några amerikanska glosor, speciellt om vi talar om något specifikt amerikanskt, eller också kommer vi helt enkelt inte ihåg. Min egen svenska är mer än 30 år gammal vid det här laget, så jag har ett begränsat ordval när det gäller datorer och andra moderniteter och jag använder gamla ordvändningar och håller på grammatiken. Nu när jag sitter och skriver finner jag att jag har lärt mig så till den grad hur man i amerikanskan inte konstruerar sammansatta ord att jag hackar upp långa fina svenska ord i deras beståndsdelar. Några svenska begrepp används faktiskt: smorgasbord och ombudsman. Men ett bra ord för lagom finns inte.

Svenskorna, med män, ordnar ett dundrande julkalas kring Lucia. Glögg, ett fantastiskt smörgåsbord med mycket specialimporterat men också "så bra som man kan göra med de ingredienser som vi har"-rätter. Sill och Janssons frestelse kräver snapsar som kräver snapsvisor. Jisses så vi sjunger, inte bara dryckesvisor utan julsånger, jodå., White Christmas på svenska och julpsalmer. Vi har ett mycket traditionellt Luciatåg med både Staffan och tomte, det är mycket högtidligt och vackert och jag tror många av oss låter tankarna gå till barndomsjularna. Häromåret

hade universitetet ett internationellt "högtidsfirande" kring terminsslutet. Några svenskättlingar och jag dekorerade ett bord med tomtar, halmbockar och ljusstakar. Svenskorna kom i Luciatåg och jag berättade om traditionerna. Lucia är en mycket viktig svensk exportprodukt.

Strax före julafton har Stephen och jag också ett julkalas, kallat "Midvintersolståndsfesten" för ickesvenska vänner och släktingar. Meny är stort julbord och jag kokar, bakar och byker i två dagar före och en dag efter. Nu efter många år har jag en god rutin och jag har skrivit upp vad som skall inhandlas och hur mycket som går åt. Jag har svårt att lära gästerna äta sillsalat, men Jan-son och gravlax går åt i stora mängder. Mycket arbete, men ack så roligt.

Vi har ett Luciatåg som består av Jill, gift med en före detta doktorand, nu provinsialläkare, och deras två döttrar med sina Luciadockor. De går i allvarlig procession medan mamma sjunger "nu på vår tröskel står" med kristallklar stämning på god svenska.

Vi firar Midsommar också. Det är en helgdag som annars går spårlöst förbi här, men vi är så långt söder ut, ungefär på samma breddgrad som Rom, så det här med ljusa nätter är ett okänt begrepp. Igen så har vi stort smörgåsbord med jordgubbstårta. Blågula flaggor och vimplor vajar och vi har en liten midsommarstång. Igen så sjunger vi mycket, men nu de kära sommarsångerna och på begäran också sommarpsalmer. Litet längre fram i juli är nätterna becksvarta, luftfuktigheten hög och det blir aldrig svalt om nätterna; eldflugorna blinkar och trädgrodnornas läten genljuder; då är det mycket långt från svensk sommar.

Några timmar väster om oss, ute i Kansas, ligger Lindsborg,

ett Sverige i miniatyr på prärien där det firas riktig midsommar med folkdans och spelmannslag. Lindsborg har en in-

(Forts. på sidan 12)

Svenskare än svensk... forts

(Forts. från sidan 11)

tressant historia, delvis speglad i gravstenarnas text och en intressant nutid fylld av dala-hästar, svenskt glas, sillburkar, svenskt på matsedlarna och mycket annat för svenskhetens bevarande.

Vårt hem här i Kansas City ser rätt svenskt-europeiskt ut. Vi hade lyckan att kunna ta med oss en hel del möbler och föremål från föräldra- och farföräldrahemmet och blanda dem med andra ärvda och några köpta ting vilket ökar känslan av närhet till fosterjorden.

Skrivbordet, som jag arbetar vid, var först farfars och sedan pappas, på väggen hänger Osslunds porträtt av farfar. I vardagsrummet hänger en stor målning från Ångermanälven, kunde nästan vara ett motiv från en viss plats vid Bergtjärnen. Och där står soffan, bordet och några stolar från farmors "salong" och hennes sekretär med. I matsalen har vi "vita skåpet" med alla glasen, precis som förr, kristallkronan hänger över bordet och resten av salongsstolarna har blivit matsalsstolar. Farmors och farfars bastanta eksängar har byggts om till en "king size" säng som passar amerikanska madrass- och lakansstorlekar.

Chronwallshemmet i gamla apoteket i Sollefteå fotograferades 1923. Jag bläddrar då och

då i, eller visar någon besökare som är speciellt intresserad, mina gamla album. Fotografierna börjar emellertid bli silvriga, vi har därför digitaliserat dem och de kan nu ses på <http://www.sollefteamuseum.com/295.html>.

Jag har besökt museet ett par gånger och det är en unik känsla att känna igen friserna och kakelugnen och att försöka placera möblerna som de stod i rummen som nu är fyllda med industri- och näringslivsutställningar.

Jag minns dem mest från farmors hem i Stockholm, när jag som liten lyssnade till hennes beskrivningar och hennes order att inte måla över bladguld. Jag har inte gjort det, jag har målat runtomkring litet grand men jag har måst klä om. Det är en resa i tiden, en förankring i det förflutna och en möjlighet att knyta ihop minnen som gör nuet rikt

Vårt svenskpräglade hem ger rika tillfällen att berätta om svensk smak, stil, historia och traditioner. Jag tycker mycket om att vara amatörambassadris. Just nu är intresset stort här, och jag tror också i Sverige, för ärvda ting, familjehistoria och närhistoria --- är inte Häggsjö Varjehanda ett tecken på detta?

/Bibie

Prova på en Tarottolkning

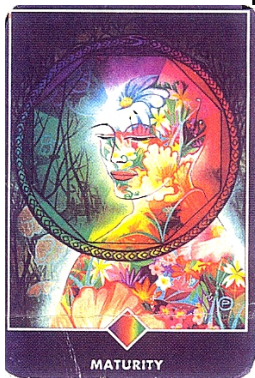
Varje torsdag och fredag i Prismahuset,
2:a våningen
(Salong Ulrica)

Tarot är: **Ingen spådom**

Tarot visar: **Framtiden är inte fast**

Tarot ger: **Insyn i Din verklighet**

Tarotkortens unika visdom hjälper Dig att hitta sanningen inom Dig och stöder Dig att finna Dina egna svar. Ju mer förståelse Du får, desto mer ansvar tar Du i den skapelseprocess som livet utgör.

Tarottolkare: **Birgit Tangen**

Bokade tider: **Torsdagar kl. 12–18:30**

Drop-in: **Fredagar kl. 12–17:00**

Ring för tidsbokning: **0730-48 35 62**

Tel.tid: **Mån-ons, kl. 12-18**

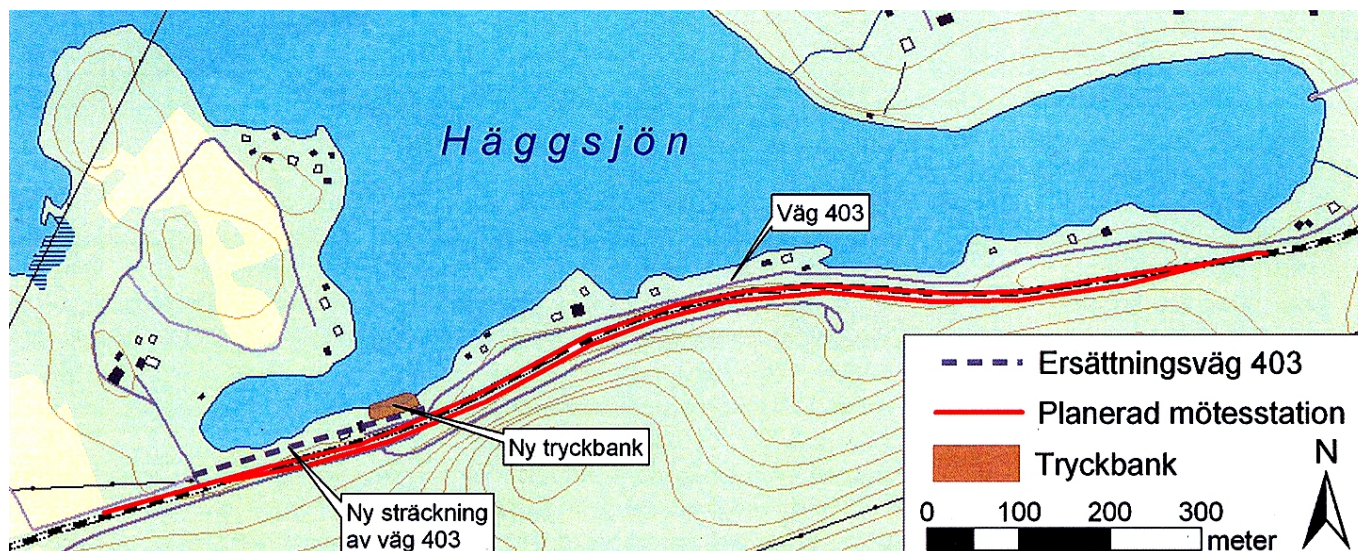
Salong Ulrica

Hårvård för damer och her-
rar

0611-125 09

Köpmangatan 4 B
(Prismahuset)
Härnösand

Senaste nytt om mötesstationen vid Häggsjön

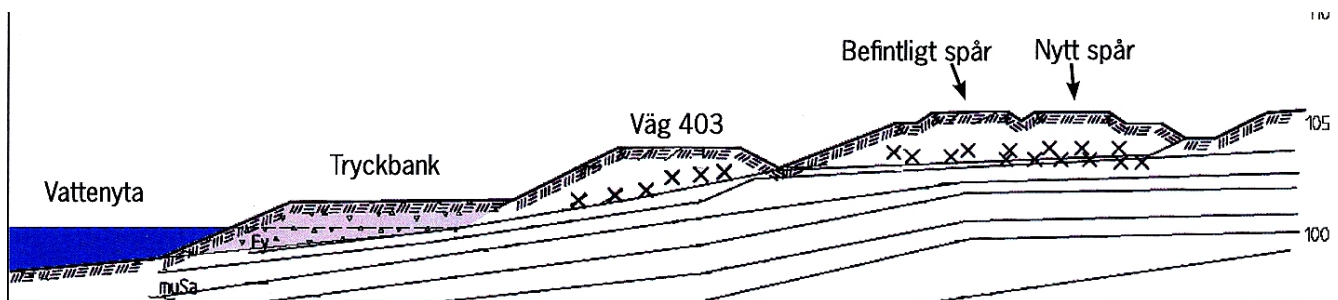

De förändringar i form av förstärkningsarbeten och förändring av dikessystemet klassas som vattenverksamhet och måste prövas av Miljödomstolen. Därför måste en s.k. miljökonsekvensbeskrivning tas fram och ett samråd med berörda parter skall ske. Efter samrådet fattar länsstyrelsen ett beslut som styr den fortsatta processen.

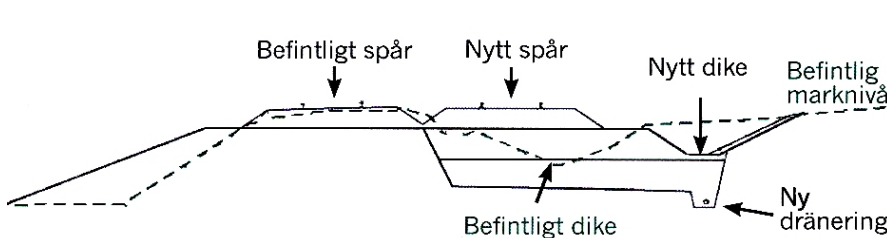
Banverket bedömer att tryckbanken inte innebär några negativa konsekvenser för miljön eller sjöns vattenkvalitet. Det är främst under byggti-

den påverkan kan ske. För att begränsa miljöpåverkan kommer arbetstiden att hållas så kort som möjligt (ca tre dagar)

En tryckbank i strandkanten byggs för att med sin tyngd stå emot det tryck som uppstår på banvallen när ett tåg passerar. Tryckbanken blir ca 50 meter lång och 10 meter bred, den kommer alltså att sträcka sig 10 meter ut i vattnet. Den byggs av krossmaterial som läggs på en sk geotextilduk. (Se skiss o karta)

Mötesstationen kräver också att ett dike flyttas. Idag ligger diket söder om spåret och skall nu flyttas så att det läggs utanför det nya spåret. (Se skiss) Flyttningen av diket bedöms inte ge några miljökonsekvenser av betydelse.

(Uppgifterna hämtade från Banverkets hemsida)

För herrarna:
Häggsjösmcket
nu även som PIN

På kavajslaget eller slipsen
Design o produktion:
Christer Nordieng
Tel: 0702-44 57 86

Namn o Nytt - Familjesidan

Kalendariet – Vad händer och när?

- **Janne Vängmanteater:** 29/6, 1/7 kl. 19, och 2/7, 3/7 kl. 14
- 26 / 6 Sommarcafé i Barsviken öppnar för säsongen. Öppet 12 - 15
Även söndagarna 3/7, 17/7, 24/7 och 7/8
- 2 / 7 **Sommardans** på Häggdångers Bygdegård kl. **20:00**
- 6 / 7 Torpkväll på Janne Vängman m. kören **Con Amore**, kl. 19
- 10 / 7 Sommarsöndag i **Barsvikens kapell** kl. 13:00
- 13 / 7 Torpkväll Janne V med **n'Skogsbylasse**, kl. 19:00
- 20 / 7 Torpkväll på Janne Vängmans m. **Allateatern**
- **24 / 7 Årsmötet på Storholmen, kl 11:30**
- 30 / 7 **Auktion Janne V. torpet** kl 11:00. Visning fr kl 10:00
- 31 / 7 **Barsviksdagen** "Sommarmarknad" kl 12-15
- Juli Birgitta's bagarstuga i Dalund – torsdagar i juli kl 12 - 20
- Juni-Sept **Onsdagkvällar med Krantz** på Motorbanan kl 18-22
- 7 / 8 Sommargudstjänst på Kinnekulle kl 14:00
- 14 / 8 Friluftsgudstjänst Janne V. torpet m biskop **Guldbrandzén** kl 11
- 1 / 10 Bygdegårdens dag med middag och dans på kvällen
- 13 / 11 Familjemiddag på Häggdångers Bygdegård
- 3 / 12 Årets julmarknad på Bygdegården

"Sill'a går till"

2 burkar ABBA's inläggningssill
3 citroner (mellanstorlek) skall pressas

1 liten purjolök (skall skäras i tunna skivor)

1 liten gul lök (skall skäras i tunna skivor)

1 liten morot (skall skäras i tunna skivor)

10 grovt pressade kryddpepparkorn

2 kkp socker

2 matskedar dill (ev. mer) allt efter tycke och smak

Gör så här, säger Christer:

Skölj filébitarna och skär dom i lagom'a bitar

Slå på sockret och dom pressade citronerna samt purjolöken, gula löken, moroten och dom krossade kryddpepparkornen.

Glöm ej dillen.

Blanda om och låt stå i 2 dygn (om man kan vänta så länge)

Tilltugg efter behag, men färskpären e' inte fel...

Ingemars bästa fläskgryta

Ingemar Isaksson (93) på Näset bidrar med detta lättlagade recept.
"Otroligt gott" säger de som trakterats av Ingemar.

1 kg fläskkötlettrad utan ben
3 dl grädd

2 dl creme fraiche

0,5 dl kinesisk soja

1 tsk Sambal Oelek (nätt så att det inte bli för starkt)

Gör så här, säger Ingemar:

- Skär köttet i skivor, aningen tunnare vanliga fläskkötletter

- Smörj en eldfast form och lägg i köttskivorna

- Blanda grädden, creme fraiche, sojan, kryddan och slå såsen över köttet

- Grädda i ugn 200 gr i en timme

- Rör om såsen när den kommer ur ugnen

Servera med potatis o grönsaker

Häggsjö-loppan

Önskas:

Sekelskiftesmöbler, spännande byggnadstillbehör, smiden m.m.
Leksaker före 70-tal
Ring 0611-606 33

Erbjudes:

Böcker, över 400 titlar
Branting, Fogelström, Mårtensson, Mankell, Christie, Doyle m.fl
För katalog ring 0611-740 77

MB Compact och 123-delar samt div. övriga MB-delar säljes.
Ring Bill, 0705-93 83 73

Trädfällning på tomten ? Ring Kjell-Erik på 0611-770 23

HuvudHjärtaHandHälsa

Sommarläger 2005 på Häggsjö 4H-gård

Vecka 27. 3-8 juli

På detta läger får Du lära Dig sköta om hästar, rida och köra häst. Dessutom tar vi hand om alla våra djur, badar, leker, kardar och tovar.

Djuren på gården är; ko med kalv, får och lamm, kanner, grisar, kalkoner, höns och hästar.

Kontakta

4H-gårdsföreståndaren:

May-Gun Näslund

0611-77023

och/eller Lägeransvariga:

May-Gun Näslund 0611-77023

Malin Ericzon 0611-222 42

070-539 84 82

Lokala krysset 7 - något att bita i för de bitna...

1	2	3	4	5		6	7	8	9			10	11		12		13	14		
15						16						17			18		19			
20					21							22								23
24							25		26			27					28			
	29			30								31				32	33		34	
	35					36		37							38		39			
40						41						42		43	44					
		45			46				47	48							49		50	
51	52			53			54	55							56					57
58					59	60		61											63	
64				65			66			67	68					69		70		
			71						72				73	74						
75	76					77			78			79				80				81
82					83			84				85				86				
87				88			89				90						91			
92			93				94							95		96				
97							98						99							GW

Vågrätt:

- 1 Kan nior åka på
- 10 Trafikbolag
- 13 Hynda
- 15 Ledsaga
- 15 Uppnä
- 17 Trevägs korsning
- 20 Sparrissläkt
- 22 Läcker
- 24 Kylig
- 25 Rymdforskningsorganisati
- 27 Ej fär
- 28 Kan hiss gå
- 29 Skådespelare
- 31 Offentlig
- 34 Fä
- 35 Bävar hundägare för
- 38 Veva
- 40 Torpeder
- 41 Novis
- 42 Inflammation
- 45 På Kögebil
- 46 Sarvunge
- 47 Där travar dom
- 51 Ses på baken
- 53 Stad

Lösningen skickas till:
 Redaktionen c/o Kurt Eriksson
 Lindvallsgatan 2
 117 36 STOCKHOLM

- 54 Ålar
- 56 Trög
- 58 Ej ut
- 59 Fisk
- 61 Epok
- 62 Lime+konjak
- 63 Med se = Flod
- 64 Mittparti
- 65 Splitter
- 67 Smälta
- 69 Diakonanstalt
- 71 Hellre
- 72 Kan ko stå i
- 73 Ginstkatt
- 75 Pass
- 77 På fot
- 78 Nöt
- 79 Myntenhet
- 80 Säkerhet
- 82 Ängfartyg
- 83 Strontium
- 84 Målareloge
- 87 En av de små holmarna
- 90 Träck
- 91 Blev gammal
- 92 Kåre
- 93 Apart
- 94 Ömt
- 95 Sagoväsen
- 97 Avund
- 98 Folkslag
- 99 Ytan

Lodrätt:

- 1 Är skört
- 2 Kommer bönan till
- 3 Provocerande
- 4 För konfirmand
- 5 Behövs av skor
- 6 Företag
- 7 Folkhögskola
- 8 Bör man stubben
- 9 En är liten
- 10 Praktvagn
- 11 Glaciaär
- 12 Rasp
- 13 I te
- 14 Bi
- 17 Sten Lager
- 18 Mani
- 19 Förebild
- 21 Utslag
- 23 Bor i Jugoslavien
- 26 Inspektorer
- 30 Min
- 31 Rev
- 32 Säger den som väntat
- 36 Mynt
- 39 Stig Karlsson
- 40 Överbefälhavare

- 43 Stad
- 44 By
- 46 Halster
- 48 Beröm
- 49 Klander
- 50 Sportgren
- 52 Hopfoga
- 55 Nedsätta
- 57 Slant
- 60 Tankspridd
- 65 V
- 66 Ej sitta
- 68 Ej ut
- 70 Fåglar
- 71 Gemål
- 72 Folkslag
- 74 Misär
- 76 Ort
- 79 Trilla
- 81 Dubbel opp=fluga
- 83 Tjut
- 84 Spelsort
- 85 Förening med u
- 86 Ur
- 88 Har plan
- 89 Klädsel
- 96 Item

Namn:
 Adr:
 Postnr: Ort

Ordförande: **Gunnar Forssén**
Adress: Kometvägen 16
863 32 Sundsbruk
Tfn: 060-52 62 18, 070-603 02 21
Sekreterare: **May-Gun Näslund**
Adress: Häggdänger, Häggsjö 46
871 91 Härnösand
Tfn: 0611-770 23
Kassör: **Marianne Wassberg**
Adress: V:a Ringvägen 106
871 42 Härnösand
Tfn: 0611-167 56 / 0611-770 60

Häggsjöns Varjehanda
Redaktionen c/o **Kurt Eriksson**
Lindvallsgatan 2
117 36 STOCKHOLM
Tfn: 0708-66 66 07
Fax: 0708-66 66 08
E-post: Kurt.Eriksson@qrt.se

Vi finns på nätet!
<http://www.qrt.se>
<http://www.qrt.se/haggdanger>

Häggsjöns Intresse- och Fiskevårdsförening

Föreningen grundades 1948 för att tillvarata fiskerättsinnehavarnas intressen och för att på bästa sätt främja och utveckla fisket och fiskevården för dåtida och framtida generationer vid Häggsjön.

Föreningen har efter ombildningen 1990 utvidgats till att bli en intresseförening för samtliga medlemmar som bor och verkar kring Häggsjön och har intresse i sjöns välmåga.

”För Häggsjön, genom tiderna”

Glöm ej inför nästa nummer:

- Ditt förslag / bidrag till innehåll
- Dina frågor, undringar om bygden m.m.
- Köp o Sälj på Häggsjö-loppan
- Ditt företags sponsor-annonser

Vi vill gärna ha Dina synpunkter på Häggsjöns Varjehanda

Detta är vårt andra nummer av Häggsjöns Varjehanda och inför ev. fortsatta nummer skulle vi gärna vilja ha Din åsikt om denna form för information om gamla och nya tider samt händelser runt Häggsjön.

Vad tycker Du om detta nummer av Häggsjöns Varjehanda ?

- Mycket bra, önskar läsa fler utgåvor
 Det är OK, varken bra eller dåligt
 Tycker inte att denna form av information behövs

Hur ofta skulle Du vilja läsa Häggsjöns Varjehanda ?

- En gång per år
 När ny information av intresse för Häggsjön och mig uppstår
 Aldrig mer, det räcker med detta nummer

Vad vill Du att Häggsjöns Varjehanda skall innehålla ?

- Mer om gamla tider och de som bodde där på den tiden
 Gammalt och nytt, Gärna frågespalt, samt ”Köpes och Aktuella frågor som: Vad händer med Rödberget, Bottniabanan

Är Du själv beredd att bidra med material och inlägg till Häggsjöns Varjehanda ?

- Gärna, har material för nästa utgåva
 Inte för närvarande, kanske senare
 Nej, läser helst vad andra skriver om

Kommentarer (skriv gärna mer på ett extra papper):

Namn _____

Adress _____

E-post: _____

Telefon _____

Skicka Din åsikt till:

Redaktionen c/o Kurt Eriksson
Lindvallsgatan 2
117 36 STOCKHOLM

PS Även om Du inte besvarar frågorna, så önskar vi att Du hjälper oss att uppdatera medlemsregistret genom att skicka in namn, adress, tel.nr (hem o till stugan) samt e-post-adress för er som har sådan.